

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

407

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"וַיְהִי הָעַם כְּמִתְאַנְנִים רַע בְּאָזְנֵי ה' וַיִּשְׁמַע ה' וַיַּחַר אִפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ ה' וַתֹּאכַל בְּקִצֵּה הַמַּחֲנֶה"

כח התאווה

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

פרך של רד"ו שנים כאין וכאפס לעומת עול המצוות "הכבד והנורא" בעינינו. כל מחשבותיהם נתונות בהרגשת; בלתי אל המן עינינו ולא רואים; והמן כזרע גד הוא, כל הרגשתם; ונפשנו קצה בלחם הקלוקל ולא בשאר מעלותיו הנפלאות של המן. אדם הנתון תחת לחץ כלשהו של הקפדה שגאה קנאה ותחרות, איננו מסוגל להקיף נושא מכל צדדיו ולהחליט בשפיות הדעת כנדרש ממנו.

כך יש לדייק מן הפסוק; "על פן יאמרו המשלים באו חשבון" (במדבר כא כז) שע"ז אומרים חז"ל; "בואו ונחשב חשבוננו של עולם; הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה" (בבא בתרא' עח). הרי יכלו לעורר חז"ל בלשון קצרה על הפסד מצוה ועל שכר עבירה ומדוע כל האריכות הזו? אלא שחז"ל רצו לעורר ולזרז את האדם לזה החשבון; להעמיד את הדברים זה מול זה ולא לזכור רק את השכר של העבירה, או רק את ההפסד של המצוה. נכון; הדגה חנינם, אך בלי מצוות איזה ערך יש לה? כן אנהנו בני הישיבה נתונים תמיד במבוכה, כשרואים אנשים שכל מחשבתם וכל מאווייהם רק בעולם החיצון כמה רוחים יש בו ולעומתו "כמה הפסדים יש בישיבה"? "ממש בזבוז זמן ללא רווחים כספיים" ועד מתי?

החשבון האמיתי מסור רק למושלים

המשך בעמ' 2 <<<

'כחה של נגיעה' כאשר האדם נתון בנסיון כלשהו, הוא כ"כ מצומצם בתוך נסיונו וזוכר הוא רק מה שהנגיעה שלו מעונינת להזכיר לו ולא את המחיר ששילם עבור זה. כך אנו רואים בעולם, הנגיעה של התקדמות הטכניקה והתפתחות המכשירים, מפריעה להתבונן ולראות את המחיר שמשלמים. שוכחים את ההפסדים העצומים הנגרמים בדרך, רואים רק את הרווח ומתעלמים מן ההפסד! ומעשים בכל יום כמה תאוונות דרכים יום יום קוצרים דמים ואעפ"כ אין איש שם על לב, מי יעיז להזכיר כמה היה יותר בטוח לרכב על חמור כמו בימי אבותינו? ללעג וקלס ישימוהו, כי השוחד של הנגיעה גורמים לכך, שרואים רק צד אחד של המטבע ולא צדו השני.

וכן אומרים חז"ל; 'הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין' (נזיר' ב) היום כל העולם הוא בבחינת סוטה ובכל זאת אינם רואים את הקלקול ורואים רק את הסוטה וכמו המשל מאותו שיכור; שהבן שלו הביאו להתבונן בהרפתו של שיכור אחר ואילו האב במקום להתבונן ולהסיק את המסקנא הראויה, גוחן מעליו ושואל מהיכן השיג יין כה משובח!

אם אבותינו זכרו במדבר רק את הדגה אשר אכלו במצרים חנינם, הרי חז"ל הקדושים גילו לנו את סוד הזכירה הזו באומרם חנינם 'חנינם מן המצוות'. כל השעבוד, כל העבודת

הרמב"ן ז"ל אומר; 'והנכון בעיני כי כאשר נתרחקו מהר סיני שהיה קרוב לישוב ובאו בתוך המדבר הגדול והנורא, במסע הראשון היו מצטערים לאמר: "מה נעשה ואיך נחיה במדבר הזה ומה נאכל ומה נשתה ואיך נסבול העמל והעיניו ומתי נצא ממנו?" מלשון; "מה יתאונן אדם חי גָּבַר על חֲטָאֵיו" ('איכה' ג לט) שהוא לשון כואב ומצטער על עצמו'.

והנה לכאורה היתה להם לישראל טענה נכונה ואמיתית; המצב במדבר היה קשה מנשוא לא כמו במצרים שלפחות אוכל היה מוכן בפייהם ואילו כאן במדבר בלתי אל המן עינינו, חוסר בטחון; מה יהיה מחר? זה יותר קשה משעבוד מצרים! וכך אנו רואים יום יום סביבנו; אדם עובד ומרויח משכורת ובוזה הוא מרגיש בטוח וכן חורין וכסף על כל צרה שלא תבוא.

אך כל זה רק למראית עין, שהרי איך שכחו כ"כ מהר משעבוד מצרים שאפילו; "תָּבֹן אִינוּ נִתָּן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבָנִים אֲמָרִים לָנוּ עֲשׂוּ" ('שמות' ה טז) והנה עבדיך מוכים, השלמת חשבון הלבנים ע"י פרי בטנם המשוקעים בקירות, כמה מחשבה זו מזעזעת עד עמקי הנפש ופתאום כל זה נשכח וזוכרים רק את הדגה אשר נאכל במצרים, את האבטיחים ואת השומים. וכי יש בחירה בזכרון? וכי האדם בעצמו מחליט מה זוכרים ומה לא זוכרים?

אלא מכאן רואים; עד היכן מגיע

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

ביצורם ואינם מוכנעים ליצורם לא היצר מכתוב להם מה כדאי לראות ומה לחשוב? **משל למה הדבר דומה**; לילד קטן הרואה עגלון רוכב על עגלה דוהרת והוא כ"כ מקנא בעגלון שזכה לכזה אושר שכל היום הוא רוכב על הסוס ודוהר ואילו העגלון המסכן לא רק שאיננו מרגיש בזה שום אושר, אלא כמה עינוי ויסורין מרגיש הוא באותה רכיבה ובאותה דהירה, אותו מצב יכול לעורר אצל האחד שמחה ואושר ואצל השני רחמים וחמלה.

התולעת הנמצאת בתוך החזרת חושבת שאין פרי יותר מתוק מזה וכל חייה בתוך הטעם המר של החזרת ובו היא מתענגת, כי לא טעמה טעם של תפוח או תאנה. **כך העם המתאוננים**; מצומצמים בטעם החזרת ואינם משוחררים להרגיש את הטעם העילאי האמיתי קיום רצון ה' ב"ה. זהו הסוד של לימוד המוסר המעורר את האדם לערוך חשבונו של עולם ולהקיף כל דבר עד הגיעו למרידה במוסכמות ולבחירת הדרך הנכונה אף כי איננה מוסכמת על כולם וכמו אברהם אבינו ע"ה בשעתו אשר כל העולם מעבר אחד והוא מעבר השני. ('דגל המוסר').

"נהאספספא אַשׁר בְּקִרְבוֹ הַתְּאוּנוֹ תְּאָנָה וַיִּשְׁבוּ וַיִּכְפוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּאמְרוּ מִי יִאֲכַלְנוּ בָּשָׂר" ('במדבר' יא ד)

קוראים אנו באלה הפרשיות על מדות התאוה, כבוד וקנאה והענינים נפלאים ומבהילים, כי אם אמנם נכשל קרח במדת הקנאה **כמאמרם ז"ל**; 'נתקנא על נשיאותו של אליצפן בן עוזיאל' (רש"י טז) וגם זאת הטענה, הלא אינה אלא לפי גדול דרגתו. והמרגלים כי נכשלו במדת הכבוד, כי אמרו לנפשם שבבואם לארץ לא יהיו הם הנשיאים כי אם אחרים ובזה יתמעט כבודם ('זוהר' 'שלח').

כאמור שהטענה אינה אלא לפי גובה דרגתם ומעתה איך אפוא סרים ומתגלגלים מזה מרחק כה גדול עד להגיע; כי חזק הוא ממנו. **וברש"י**; 'כביכול כלפי מעלה אמרו'. ותמיד מורגלים לבאר כי תאוה מעבירה את האדם וגוררתו מאחת לאחת עד שבא ליד מינות, אבל אין זה ענין של דרך גרירה והבאה, אלא סוד הדבר הוא כי בתאוה כבר הכל נגמר, בתאוה גופא, כבר מין הוא!

המה הדברים אשר כתב הרמח"ל ז"ל; 'אבל אדה"ר נתפתה אחר התאוה והתשוקה שלו ואז חזר וחשב סברות

רעות כדי להקל לעצמו והרי זה כעין מה שאז"ל; 'יודעין היו ישראל בעבודת כוכבים שאין בה ממש ולא עבדו עבודת כוכבים אלא להתיר להם עריות בפרהסיא' ('סנהדרין' סג) **ואז"ל**; 'אדה"ר מין היה' (שם לח) ('דעת תבונות').

ולכאורה; מי נתלה במי? וכי מתוך איזשהו פיתוי של תאוה, יוצא מזה כי חזר וחשב סברות רעות, אתמהה?! לכאורה צריך להיות הדבר בהיפוך, כי מסברות רעות שייך לצאת פעולות התאוה ולא מפיתוי של תאוה תצא מחשבת ע"ז? אבל הוא הדבר אשר דברנו וזהו אמנם סוד גדול, לראות מהי תאוה! כי מינות תהיה רק כפרט היוצא מתאוה! **ועכשיו מובן היטב היסוד שאז"ל**; 'לא עבדו עבודת כוכבים אלא להתיר להם עריות' כי עבודה זרה נתלה בתאוה. והרמח"ל מסמיך מאז"ל כי 'אדם הראשון מין היה' למה שנאמר: 'וכי תִאָנָה הוא לְעֵינֵינוּ' ('בראשית' ג ו) **זאת אומרת**; כי זהו המקור למאמר זה. ורואים אנו מזה בהיר, כי תאוה היא הכולל ומינות היא רק פרט שבריבוי פרטים, עד כדי כך עמוק הוא סוד הדבר.

על תאוה של; נח איש צדיק כבר נאמר; 'נִתְחַלל נֶחֱם' ('בראשית' ט כ) **ודרשו חז"ל**; 'נתחלל ונעשה חולין' ('ב"ר' לו ג) והתורה צוחה עליו י"ד פעמים וי. **וחז"ל מביאים**; 'בשעה שהיה הולך ליטע כרם, פגע בו שידא ואמר לו: "שותפי עמך, אלא איזדהר בכך דלא תיעול לחלקי"' ('ב"ר' לו ג). שעוריה כזאת מתהפכת על תאוה של נח הצדיק! כי אנחנו לא יודעים כלל סוד התאוה, אף חוט השערה של התאוה ועד כדי כך שגם תאוה של נח הצדיק אין בכח לשאת אותה וראו מה שיצא מזה!

שמשון נזיר אלקים ושופט ישראל ומושיען, הגיע לו עונש נורא בנקירת עינוי וכל הפרטים שהתלוו עם זה **ומבאר הרד"ק**; 'ויש לתמוה; היאך מי שצוה עליו הבורא ית' להיות קדושתו מן הבטן איך נטמא בבנות הפלשתים? והנראה בזה; כי הנשים אשר לקח גייר אותן והשיבן לדת ישראל, כי הלילה משופט ישראל ומושיעם להתחתן בפלשתים ולא נמצא בכתוב שנענש על זה וכן אמר הכתוב; 'פי מה' היא' ('שופטים' יד ד) ('רד"ק' 'שופטים' יג).

כלומר; לקחת אשה מבנות פלשתים מה' היתה ורצון השם ית"ש היה בזה, אבל

נקירת עינוי לפי שאמר; 'ותישר בעיני שְׁמִשׁוֹן' ('שופטים' יד ז) **ואמר**; 'אִתָּה קַח לִי פִי הִיא לְשָׁרָה בְּעֵינַי' ('שופטים' יד ג) ידמה כי חשק בה ליופיה והנה הפסיד כונתו הראשונה הטובה, בכונתו הגופנית הבהמית אשר התערבה בה ולפיכך נענש ונקרו פלשתים את עינוי מדה כנגד מדה. **וחז"ל אמרו כן אע"ג דכתיב**: 'פי מה' היא'. 'כי אזל מיהא בתר ישראלית אזל' ('סוטה' ט).

מה נורא הדבר; הלא מעשיו היו בהיתר גמור כי גייר אותה ולא נזכר במעשיו שום ענין של תאוה חלילה, כי אם; 'היא לְשָׁרָה בְּעֵינַי' הלא אין לנו ודאי מושג בטענה וכל הטענה עליו היתה רק לפי גודל ערכו וקדושתו; 'כי אזל, בתר ישראלית אזל' התערבות כלשהי גופנית ועל כזאת קיבל עונש רע ומר כזה! זהו הסוד הגדול והנורא בסוד התאוה, כי משהו, אף כחוט השערה של תאוה כבר שקול הוא כנגד הכל! כבר אי אפשר להתנקות ממנה. האם אין הדברים נוראים?

"נהאספספא אַשׁר בְּקִרְבוֹ הַתְּאוּנוֹ תְּאָנָה" ('במדבר' יא ד) **כתב הרמב"ן ז"ל**; 'שלא היה להם חסרון בדבר, כי היה להם המן לשובע והיו עושים בו מטעמים שונים בטעם חשוב מאד כאשר יספר, אבל המשילו בנפשותם תאוה רעה כמתאווים לאכול הפחמים והעפר והמאכלים הנבאשים'. מבהיל באמת במה היה שם רצונם, הלא לא היה חסרון ממשי בדבר, כי כל טעם טעמו במן, אלא שרצו להיות להם גם קשואים ובצלים ומה הכזעקתה הגדולה עד שהתורה הקדושה קראה למקום בשם; 'קִבְרוֹת הַתְּאָנָה' ('במדבר' יא לד) עד כדי כך אין לערוך מה האבדון הנורא בתאוה זוטרתא כזו, בתאוה של דור המדבר. ואל מה? אל קשואים ובצלים? אמנם כן, גם בתאוה כלשהי כזאת!

יכול אדם לראות זאת בעצמו על כל פסיעה ופסיעה. אדם הנסבך באיזה רצון ותאוה, הלא נאבד כל קשר אתו, אין כל יכולת להידבר אתו ולהפרישו ממנה, גם כשתוכיח ותגיד לו: 'היתכן? מה מקום בשכל וחכמה יש לרצונך? האם אינך מאמין בשכר ועונש? האם אינך מאמין כי יש בורא העולם המשגיח על הכל?' ועל כולם הוא לא ישיב לך כלום, רק אחת יענה: 'לא איכפת לי כלום'. ואיך זה מאבדים כל מחשבה וחשבון? הוא הסוד הגדול; כי נגד התאוה הכל אין, עד שגם מינות איננה כי אם פרט בתאוה. ה' ירחם! ('דעת תורה') ■

דרושים/ות עובדים/ות לארגון 'שופר' לטלמרקטינג ו/או פקידות קו"ח לפקס 03-6740578

סטירת לחי

אותו על כך, שהרי רצה רק להריח את ריח המאפה, לזון בו את עיניו, אין לו בביתו עוגה, אף לא עוגיה ולאחר מכן קרה מה שקרה. אבל אתה, שיש לך בבית מכל טוב, מדוע נכנסת לשם? מה חפשת שם? מדוע נכנסת למאורת הנסיון? על כך בא העונש, משום כך הכיתיד". **והנמשל**; הגויים, אם יקראו בעתוניהם וייעינו בספריהם, הרי אין להם תרבות אחרת. ואז, אם נשמתם תורעל בגלל הזהמה שבעתונות ובגלל הכפירה שבספרים, מה לעשות, הם עלו על מוקש, מתו בהכשת נחש. אבל יהודי משלנו שיקרא עתונות חילונית ויחשוף את עצמו לפתע לתמונות תועבה, למאמר כפירה, ללעג לכל קדשי ישראל, **לא יוכל להתנצל ולומר**: "נכשלתי, לא ידעתי שזה כתוב שם". **כי ישאלוהו**: "מדוע נכנסת לשם, הרי יש לנו את הספרות שלנו, את אגדות חז"ל, את תולדותיהם של צדיקים. אז מה יש לנו לחפש שם"? ■

העני ותבע הסבר. **הלה פריץ בבכי סוער**: "טעיתי, עויתי, לא עמדתי בפיתוי. לא אעשה זאת עוד לעולם, אני מבטיח באמת". **ניכרים דברי אמת והמורה אמר**: "אני מאמין לך ומקוה שלמדת את הלקח". התלמיד פנה והלך והמורה נפנה אל התלמיד העשיר. הוא עמד רגוע, ציפה להבטיח את הבטחתו וללכת. אך לפתע, בלא אומר ודברים, ספג סטירת לחי מצלצלת. "מה זאת!" **קרא בהתמרמרות**: "מדוע האפליה? הרי היינו יחד, נכנסנו לשם יחד, יחדיו שלחנו יד, למה הוא שולח בלי פגע ואני סופג סטירה?" **"אומר לך ענה המורה**: "כשילד קטן ניצב ליד מדף עוגות מגרה, הפיתוי הוא גדול והילד קטן, זה לא מצדיק גניבה, בשום אופן לא. אבל יש בכך כדי ללמד זכות ולפטור את הענין באזהרה חמורה, לא על כך ניתנה הסטירה. אבל כאשר עברתם על פני הקונדיטוריה וחברך המורעב הסתחרר ונכנס, אין לדון

מעשה בשני נערים שחזרו מבית הספר; **האחד בן עשירים** לבוש בגדים נאים בבקר אכל ארוחה משוביעה, בהפסקה אכל מעדנים ועכשו צפתה לו בביתו סעודה דשנה. השני היה בן עניים לבוש קרעים בבקר לא אכל מאומה, גם לא בהפסקה ועכשו חיכה לו לחם צר. בדרכם עברו ליד קונדיטוריה והריח הכבד והמתקתק סחרר את ראשו של הנער הרעב. **הציץ חברו פנימה ואמר לו**: "בוא נכנס, נסתכל בעוגות" **העוגות קרצו**; עוגות קרם, עוגות קקאו, צמוקים ושקדים. מבלי שידעו כיצד, הושיטו יד חומדת... **ולפתע אחזה בצוארם יד ברזל**; **האופה לכד אותם בשעת מעשה**: "הנה, תפשתיכם, גנבים קטנים, לא תמלטו עוד מידי. היכן אתם לומדים?" בקול רוטט ענו לו והוא גרר אותם ברחובות העיר, אוי לאותה בושח. המורה היה במקום והאופה הפקיד בידו את שני הסוררים. הביט המורה בתלמיד

תחיית המתים

כזה נכד גדול וצדיק?! ובביתם כה רבים מישראל יש כיום נשמות זכות וטהורות, ילדים בעלי נשמות גבוהות של גאונים וצדיקים שיכולים להאיר את העולם כהחיד"א הקדוש בשעתו; **יפתח בדורו כשמואל בדורו** ('ראש השנה' כה) אם רק ישכילו ההורים להועיד לבניהם לגדולות ולחנכם לתורה כמה נחת ירוו מהם, יהיו לתפארת המשפחה ולתפארת העם כולו. **והכל יאמרו**: **'אשרי אביו שגידלו לתורה'** ('יומא' פו) ■

והרימה אותו, חיבקה אותו וחיממה את בשרו והנה, יש פעימות חלשות בדופק. מיד טיפלה בו במסירות ועם ישראל זכה למרן החיד"א הקדוש, הגאון האדיר בנגלה ונסתר אשר כל רז לא אניס ליה ותורתו כמעין המתגבר. ומה אילו לא היתה באה? **ומה אילו היתה באה והיתה מקבלת את מה שאמרו לה**: "התינוק נפל ואין לו סיכויים, דינו לקבורה" כמה היה עם ישראל מפסיד, כמה היו הוריו מפסידים ומנין היה לה לאותה סבתא

מספרים; **שכאשר נולד גאון עוזנו מרן החיד"א, רבנו יוסף חיים דוד אזולאי זצ"ל**, לשבעה חודשים נולד, לא בכה בלידתו, לא מצאו דופק והיו בטוחים שהוא נפל, השליכוהו ארצה ופנו לטפל ביולדת שקשתה בלידתה וזקוקה היתה לטיפול והתינוק הרי מת, מאוחר יותר יקברוהו. באה אם היולדת לבקר את בתה וראתה שכולן סובבות את מטתה ומטפלות בה. **לא יכלה לגשת ושאלה**: "היכן הילד?" והראוה שהוא מוטל לארץ, גחנה

סבלנות

מראש, כי הטרדה ע"י אנשים שונים ומשונים עתידה להיות לחם חוקו. צבור הוא גוף המורכב מגוונים שונים והקשר עמם עלול להביא את איש הצבור לאבדן סבלנותו, לכעס, צער... **לפיכך**; דורשת התורה מן הפרנס להתחס אל הבאים אליו באותו היחס שבין האם לבנה. גם אם התנהגות הצבור לא תהיה כשורה, אל לו למנהיג להשליכם מעל פניו, אלא אדרבה, יקרבם, ישמע דבריהם ויפייסם בדברים רכים מתוך נחת ואהבה. ('לקח טוב') ■

אותו למשעי ותלביש אותו בגדים נקיים ורק אז תתפנה לדאוג לנקינה. היא גם תחזור לקחת את הילד על זרועותיה ושוב כתמיד, תרעיף עליו אהבה, תחבקה ותנשקה והיחס ביניהם ימשיך להיות טוב ונעים כאילו לא קרה דבר. **משל זה המשיל הנצי"ב מוולוז'ין והוא מפרש**; **זהו פישרה של הגדרת מדת הסבלנות הנדרשת מן העומדים בראש הצבור**; **"פֶּאֶשֶׁר יִשָּׂא הָאָמֵן אֶת הַיָּנֵק"**. איש צבור המתמנה לתפקיד כלשהו בהנהגת הצבור, חייב לדעת

"הָאָמֵן הָרִיחַ אֶת כָּל הָעֵם הַזֶּה... כִּי תֹאמַר אֵלַי שְׂאֵהוּ בְחִיקָה פֶּאֶשֶׁר יִשָּׂא הָאָמֵן אֶת הַיָּנֵק" ('במדבר' יא יב)

מה תעשה אם אשר התינוק שהיא נושאת בזרועותיה מטנף את עצמו, בגדיו ובגדי אמו? האם תשליכהו בכעס וברוגז על מעשהו המכוער? האם תרתע מן המראה והריח ותעזוב אותו לנפשו? אין ספק שלא כך תנהג האם אדרבה; בסבלנות ובמתינות, מתוך רוך ואהבה היא תסיר בגדיו הצואים מעליו, תרחץ

פרשת 'בהעלותך'

"וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא קְבֵרוֹת הַתְּאוּה"

לקבור את התאוה

מצוה, להזכר בה' ולהזכר לפניו לטובה. (במדבר' יב יג)

מרון החיד"א זצ"ל פירש בשם הקדמונים; ששתי הפעמים הן לשון בקשה ותחנונים. וכתב; 'שמעתי משם הקדמונים שמסרו למשה רבנו ע"ה זה הסוד בשמים, שכשיתפלל ויאמר שתי פעמים 'נא' בתפילתו, תתקבל התפילה. ומשום כך אמר: "קל נא רפא נא לה" ... ובזה פירשו שכשאמר: "אָעֲבֹדָה נָא נְאֻךְ אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה" (דברים' ג כה) אמר לו: "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הנה" (שם' כו). כלומר; שלא יזכיר 'נא' פעם נוספת.

פשוטילים

כנס פעם רב של עיירה מסימת אל מרון הרב שך זצ"ל. תינה לפניו את מר לבו וסיפר לו על החירופים והגדופים שהוא סופג מתושבי העיירה ועל מודעות הגנאי שהושמץ בהן ואשר קראו לו לעזוב את העיירה וכל זה מחמת שעשה תקנות חדשות בעניני הכשרות של העיר. אמר לו הרב שך: "מדוע אתה מתפעל מהם? אתה לוחם מלחמת קודש ובמלחמה מקבלים גם חיצים... חייבים להיות גבורים. על כל המלחמות האלה עוד תזכה בשכר נצחי עצום ורב". לאחר הרהור קצר קם ממקומו, נטל את ידיו ואמר: "בוא עמי". הוא הובילו לארון הספרים שהיה בחדר השני, התכופף מעט ופתח את אחת המגירות. עשרות מודעות היו שם זו על גבי זו ואז אמר לו הרב שך: "ראה, הנה מונחים כאן כל הפשוטילים שכתבו עלי. אוסף אני מודעות אלו אחת לאחת ושומרן כאן במגירה הזאת. שאל אותו רב העיירה: "לשם מה שומר אותן? וכי לא היה ראוי לקרען לגזרים." "שמע נא" השיב הרב שך בחייד: "יש רבנים שחברו ספרים ובקשו בצואתם שלאחר פטירתם יניחו בשעת ההלויה את ספריהם על מטמם, כי הספרים עליהם עמלו ודאי יכולים להגן עליהם. אני אינני מבקש שיניחו את ספרי על מטמי. אם הייתי מבקש משהו, הייתי מבקש שיניחו את כל הפשוטילים הללו על גבי מטמי. בטוח אני, שמודעות אלו,

מצוה, להזכר בה' ולהזכר לפניו לטובה.

"וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה ה' (במדבר' י לה) "וַיְהִי הַעַם כְּמִתְאַנְנִים" (במדבר' יא א)

התורה מעלימה ומסתירה את חטאם של המתאוננים. מה אמרו ומה חטאו שבערה בהם אש ה' פירש רבנו האברבנאל זצ"ל; שהדברים קשורים לענין; "וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ" (י לה). ומתאוננים פירושו; מבקשים תואנה וטענות שוא וביאור הדברים שמשה רבנו היה גוזר ואומר: "קוּמָה ה' וַיִּפְצֹ אֲנִיךְ" (שם') ומיד היה נעלה הענן מעל המשכן וכל בני ישראל יוצאים למסעם. משה רבנו אומר: "שׁוּבָה ה' רַבּוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל" (שם') הענן היה עומד ומתקפל מעל המשכן ובני ישראל חונים והיו פורקי העול אומרים: "הענן הלך מעצמו ועמד מעצמו ובמקרה' משה רבנו אמר את דבריו באותה עת והיו דבריהם רעים בעיני ה' ובערה בהם אפו רח"ל. מאז ועד היום נוכחים אנשים בכח ברכתם וציווים של גדולי ישראל בבחינת; "מי מושל בי? צדיק. שאני גוזר גזרה ומבטלה" (מו"ק' טז) ותמיד ימצאו הנרגנים שיאמרו: "החולה הבריא ב'מקרה' ולא מכח עצתו של החכם. ידעו נא הכל כי דיבורים כאלו רעים בעיני ה'.

"וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא קְבֵרוֹת הַתְּאוּה" (במדבר' יא לד)

לכאורה, היו צריכים לקרוא למקום בשם; 'קברות המתאים' ולא: "קְבֵרוֹת הַתְּאוּה"? אומר רבנו עזריה פיג'ו זצ"ל בספרו 'בינה לעיתים'; שכאשר בני ישראל ראו בעיניהם את סופם הנורא של אלו אשר התאוו תאוה, אחז בהם פחד נורא ומתוך יראת ה', יראת החטא ויראת העונש, בטלה מהם כל תאוה וא"כ לא רק את העם המתאים קברו שם, אלא גם את התאוה עצמה.

"וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה ה' וַיִּפְצֹ אֲנִיךְ וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאִיךְ מִפְּנִיךְ" (במדבר' י לה)

ומתי נסע הארון? "ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני יִשְׂרָאֵל... על פי ה' יסעו בני יִשְׂרָאֵל וְעַל פִּי ה' יִחַנְנוּ" (במדבר' ט יז-יח). וא"כ מה תועלת היתה באמירתו של משה רבנו בקריאתו: "קוּמָה ה'?" הרי לא בו הדבר תלוי. משל למה הדבר דומה; לאדם העומד בצומת וכשהאור ברמזור הופך אדום מאותת הוא לכולם לעצור וכשהאור מתחלף לירוק מורה הוא לכולם לנסוע, מה ערך לתנועותיו?! אלא, אמר הגאון רבי שמשון רפאל הירש זצ"ל; משה רבנו לא הסתכל בענן כדי לקרוא קריאתו, אלא משה רבנו עבד ה' וגדול הדור, חש בכל מהותו את רצון ה' וכאשר עלה רצון מלפני הבורא למסע הענן ולתזוזת בני ישראל הרגיש משה רבנו שיש לבקש זאת שכעת יש לומר: "קוּמָה ה'". והוא ביקש והענן התעלה בו זמנית. זו פסגת התביעה: 'עשה רצוני כרצונך' ('אבות' ב ד). זהו שנאמר: "כִּי לֹא יַעֲשֶׂה ה' דָּבָר כִּי אִם גְּלוּהוּ סוּדוֹ אֵל עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים" ('עמוס' ג ז) והתפשטות משה בכל דור בגדול הדור החש מה רצון הבורא וממהר לעשותו ולבצעו ופעולתו שלובה בפעולת הבורא ברוך הוא וכל הנענה לקריאתו ומשתלב בה, כל הפועל לפי רצונו ומציית לבקשתו, יתברך ממקור הברכות כי זה הרצון העליון ושכינה מדברת מתוך גרונו, זהו ענין דעת תורה. (הרב שלום מאיר וולך שליט"א)

"וַיְהִי שְׂמֵחַתְּכֶם" (במדבר' י י)

פירש רבנו האלשיך הקדוש זצ"ל; "וַיְהִי שְׂמֵחַתְּכֶם פְּתֻצָתָה" (שם') כלומר, תזמרו ותשמחו; "על עלתיכם ועל זכתי שלמיכם" (שם') כלומר; בשמחה של מצוה. אזי; "וַיְהִי לְכֶם לְזָכְרוֹן לְפָנֵי אֱלֹהֵיכֶם" (שם') ומה התוצאה של זכרון לפני ה'? "ה' זָכְרָנוּ נְבִיחָה" (תהלים' קטו יב) ברכה עד בלי די. אבל אם חס וחלילה מזמרים במשתאות הוללות, שירי פריצות, אזי נזכרים חלילה לפני המקטרגים, רחמנא ליצלן. הבה נרבה בשמחה של

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

בהן ירו חצים עלי, בהן רדפוני וביישוני על עמדי בתקיפות במלחמת הקודש, הן תהינה לי למגן ולמחסה ותועלת לעולם הבא". ('אוצרות התורה')

"בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא" ('במדבר' יב יז)

בפתח ביתו של אהרן, אחד מנגידיה של קובנא, נצבו הגאון רבי יצחק אלחנן ספקטור זצ"ל, רבה של קובנא ורבי יעקב, אחד מפרנסי העיר. הבית היה מפואר והגינה מטופחת ומבלבת, ניכר היה שהאיש עשיר מאד. "בודאי כאן נקבל תרומה הגונה" העיר רבי יעקב. השנים התדפקו על הדלת ועד מהרה פתח בעל הבית והכניס את האורחים בכבוד גדול אל הטרקלין, גם בטרקלין היה ניכר עושר רב. הוא היה רחב ידים ומרוהט בפאר רב. השנים שקעו בכורסאות הקטיפה הרכות ורבי יצחק אלחנן פתח: "באנו להתרים עבור יהודי חשוב מתושבי עירנו שירד מנכסיו ואנו מבקשים לעזור לו לשקם את נכסיו". "מיהו הנצרך?" שאל אהרן. "יהודי חשוב" חזר הרב על מילותיו ולא הוסיף. העשיר הוציא מכיסו שטר של עשרים וחמשה רובלים ואמר: "רבי, אתן את הכסף, תאמרו לי מיהו הנזקק?" רבי יעקב תלה עינים מצפות ברב. ידע שהרב אסר לגלות את שם הנצרך, אבל עשרים וחמשה רובלים... אולי בכל זאת עדיף לומר את השם ולקבל את הכסף?" אך הרב לא שעה למבטו ואמר: "לא! את שמו של האיש לא נגלה". "רבי" אמר העשיר: "אתן חמשים רובלים". והרב בשלו: "לא ולא!" "אם כן, אתרום מאה רובלים" הציע אהרן. רבי יעקב לא

התאפק עוד: "רבי, מאה רובלים יוכלו להציל את האיש, נבקש מאהרן שלא יגלה לאיש את שמו של הנזקק וכך נחסוך מעצמנו טרחה רבה". אבל הרב אמר נחרצות: "גם אם תתן לי את כל כספי לא אגלה את הסוד". ואז קם העשיר ממקומו ובקש מהרב כי יכנס עמו למשרדו לבדו, נעל את הדלת אחריהם ופרץ בבכי מר: "רבי, מצב עסקי גרוע ביותר, כל יום אני מפסיד כסף רב, רציתי לפנות אל הרב ולבקש את עזרתו, אך חששתי שמא יודע הדבר לרבים, אך כעת אני יודע בבטחון שאיש לא ידע, אנא, הצל אותי ואת בני ביתי מחרפת רעב". עוד באותו יום החל רבי יצחק אלחנן בפעילות נמרצת להצלתו של אהרן, עד שלאחר שבועות אחדים כבר עמד על רגליו והמשיך לנהל את עסקיו ואיש לא ידע על הסיפור המופלא שהתרחש בביתו של אהרן.

להבקייע גול

אחד הבחורים שהיה משתתף קבוע בשיחותיו של רבי שלום שבדרון זצ"ל חדל מלהגיע לשעורים. ר' שלום בירר מהי סיבת העדרותו והבחור הודה וסיפר: "שבשעה בה מתקיימים השיעורים מתקיים גם משחק כדורגל גדול והיות שהוא מעוניין מאוד להשתתף במשחק, אין הוא יכול להגיע לשיעור". ר' שלום שכאב לו מאד על ההפסד של אותו בחור, נפש ישראל, מצא הזדמנות לשוחח עמו: "ספר לי בבקשה, איך מתנהל משחק הכדור הזה שהוא כ"כ מעניין אותך עד שמוכן הנך לותר על השיעור שלי?" בקש מהבחור, כשהוא מראה לו התענינות כנה. "הו, זה משחק מאוד מרתק" התלהב

הבחור והחל לתאר בהתרגשות את כללי המשחק באזניו של המגיד הירושלמי: "ישנן שתי קבוצות של שחקנים וכל קבוצה צריכה לקלוע את הכדור לשער של הקבוצה היריבה, הקבוצות מעמידות שוער השומר על השער שלא יכנס הכדור בעדו וכך נלחמות הקבוצות זו בזו וכל קליעה לשער היריב זהו הנקרא 'גול'. הקבוצה שהצליחה לצבור את מספר ה'גולים' המירבי עד שעת סיום המשחק היא המנצחת". ר' שלום אשר הקשיב בהתענינות לתאוריו המפורטים של הבחור שלוה את דבריו בתנועות ידים נרגשות, קרבו אליו ואמר לו כממתיק סוד: "יש לי בשבילך עצה טובה איך לנצח במשחק". הבחור הטה אוזן קשבת מתוך הערכה לחכמתו של רבו. "בוא אל המגרש בשעה שאף אחד לא נמצא, אולי בלילה, אולי בשעת בקר מוקדמת ואז כשהשוער אינו נצב בפתח תקלע כמה 'גולים' שתחפוץ". ר' שלום סיים את דבריו בתרועות נצחון ואילו הבחור פער את פיו בתדהמה והביט ברבו במבט מופתע. "מה החכמה לבעוט את הכדור לשער כשהשוער איננו, זאת כל ילד יכול לעשות, אין בכך שום רבותא ושום טעם או סיפוק או הנאת נצחון". "אהה" המהם ר' שלום: "השמעו אוזניך מה שפיך דיבר? אין זו חכמה לקלוע 'גול' כשאין שוער, כי אז קל לעשות זאת ואין בכך שום סיפוק ונצחון. גם ללכת לשיעור תורה כשאין שום עיכוב ופיתוי זה לא חכמה. דוקא כשהיצר מפריע ועומד בפתח הלב לשמור שלא תקלע 'גול' אז צריך להתאמץ ולקלוע למטרה". לא היה צריך להכביר במילים. ר' שלום נפרד מהבחור בידדות והותיר אותו להתמודד בעצמו במערכה, כשהוא מכיר כבר את האויב ויודע את הכללים היטב. ■

תאווה

מרעילים נשמות, מסיתים ומדיחים כמקולקלים שבאומות פורטים על האפלים שביצרים. ורבים כ"כ מתפתים, מכניסים אריה טורף לביתם, פותחים בפניו את הסלון ואת הנשמה, מקריבים למולך זה את עצמם ואת נפשות ילדיהם. ולמה?! כי התאוות תאוה. אך; 'אין היצר שולט אלא במה שענינו רואות' ('תוספתא' 'סוטה' ח). הבה נראה שלא להגיע למצב זה של; 'ניחור אף ה' מאד ובְּעֵינֵי מִשְׁהָ רָע' ('במדבר' יא י) (הרב שלום מאיר וולך שליט"א) ■

ריקנית בלא גירויים של יצר הרע: 'נְעִתָה נַפְשֵׁנוּ בְּפִשָּׁה' ('במדבר' יא ו) אנו איננו אוכלים מן. היצר הרע סוכן בקרבנו, אבל יש לנו תרופה לעדנו ולדכאו; 'בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין' ('בבא בתרא' טז) אשרי הבאים לשיעורי תורה להתעדן ולהתעלות, להזדכך ולהטהר. אבל הרחוב צועד בכיוון האספסוף, לא די שאין מרסנים את היצר ואין מעדנים אותו, אלא להיפך; תרבות שלמה מעודדת יצרים, מבהמת, מלהטת, מלבה תבערה, בערצים טמאים, בכבלים קלוקלים,

"וְהָאֲסַפְסוּף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הַתְּאוּוֹת תְּאוּוֹה" ('במדבר' יא ד)

תמה רבנו הרמב"ן זצ"ל; 'שלא היה להם חסרון בדבר, כי היה להם המן לשובע והיו עושים בו מטעמים שונים בטעם חשוב מאד. אבל המשילו בנפשותם תאוה רעה, כמתאוים לאכול הפחמים והעפר והמאכלים הנבאשים'. בספרים הקדושים מבואר; שהמן היה מזון רוחני ובקדושתו פעל שלא יהיו בנפש תאוות שליליות והאספסוף חש שנפשו

מרבינו מרן בעל 'אילת השחר' שליט"א 'פרי חיים'

טא האינטרנט

רבינו קבע: "אינטרנט כלהו איתנהו בו... כל המרעין בישין נמצאים בו".

למותר לציין כמה חשוב אצל מרן הכינוס העצום שעשו וכמו שהשמיע באזני המשיגה הגאון הצדיק רבי מתתיהו ת. סלומון שליט"א: "כי עצם הדבר שמתאספים רבבות אלפי ישראל כדי להתחזק, זה עצמו יש לו כח השפעה עצום ובודאי תהא הצלחה בעז"ה".
ובבוא הגאון רבי קלמן קראן שליט"א אמר לו רבינו: "כי גם אלו הבחורים שלא יודעים מה זה אינטרנט, מי יודע אם למחר

"שאחרי שנמשך לטומאה הזאת, מה ההבדל אצלו; ימי החול כמו שבת קודש". ה' ירחם.

וסיים רבינו: "כי כל תקופה וההסתה שלה, לפני כמה דורות היתה ההשכלה הארורה אשר חיבלה בכרם בית ישראל, אשר כידוע הרשע אדם הכהן שר"י רצה למשוך את נשמת קדשו של כלל ישראל – ה'חפץ חיים' צוק"ל בהיותו צעיר לימים היה יושב יתום בעירה ז'טל וניסה לשכנעו להשכלה הארורה ובחסידי שמים ניצל מצפרניו וכל ימיו של הסבא קדישא כשהיה נזכר ממנו היה מקללו בקללות נמרצות". "וכך" **אומר רבינו:** "היום, האינטרנט מנסה להפיל חללים מכרם ה' צבקות. וצריך חיזוק גדול מאד". ■

לא ירבוץ לפתחם החטאת רובץ וצריכים להשלם ולחזקם קודם שיפלו ח"ו..."

וכה דברי מרן: שההשפעה חודרת מהרחוב לתוך כל אחד ואחד רח"ל וכזוהמת מצרים, שהגם שכלל ישראל לא שינו את שמם... בכל זאת היו צריכים להזדכך ולהיטהר ממ"ט שערי טומאה שהושפעו מהרוח של מצרים, **כן לדאבוננו בזמנינו;** 'הרחוב' זה כמו מצרים... ה' ישמרנו ויצילנו.

בימים האחרונים שמע והודעזע רבינו מכמה מקרים אשר תלמידי חכמים ואברכים יקרים נפלו בשואה זו רח"ל ויש אחד אשר בליל שבת קודש!! באמצע הלילה!! יורד למרתף ומסתכל שם בזוהמת האינטרנט רח"ל. **והתבטא רבינו:**

מתוך דברי הרב אמנון יצחק שליט"א בהרצאותיו על אסון האינטרנט וחורבנו

אינטרנט = אינטר באנגלית קבר נט המישיים שערי טומאה.

כידוע יש דואר הנשלח מגורמים אינטרנטים ומוגדר כדואר זבל הנקרא בלעז ספאם

ספאם = סדום. פלגה. אנוש. מבול.

כל הדורות הללו נמחקו חלקית, או כללית, בגלל העוונות המפורסמים שלהם; זימה, כפירה, ע"ז, גזל וכו' בדור זה, השטן וחילותיו הביאו את כל העוונות של כלל הדורות הללו לסמרטפון הנמצא בכיס. וזה מה שאמר ה'חפץ חיים' שבגוג ומגוג תהיה מלחמת הכפירה בכל תקופה באמונה והרי זה לפנינו רח"ל.

וכמו שאמרו חז"ל: **'אזדווג לפטרונם של אלה תחילה' ...** ■

לב של אמא

הגאון רבי יצחק הוטנר זצ"ל היה רגיל לספר; שאת אהבת התורה קיבל מאמו בשעה שסים מסכת 'בבא קמא', פרסה אמו מפת יום טוב על השלחן, הדליקה נרות עם הרבה דמעות של שמחה, הקדימה ולבשה את השמלה שקנה לה אבא לכבוד פסח ולא

המתינה לחדש אותה בחג, כי היום שסיים בנה מסכת 'בבא קמא' היה לה שמחה יותר מהיום טוב של פסח, על ידי זה נכנסה בו אהבת התורה עצומה ונפלאה.

אמו של הגר"ע עטיה זצ"ל היתה יושבת אתו בלילות שבת שמא יטה את

הנר (הוא היה יתום מאביו). פעם נרדמה ואז הוא סגר את הגמרא, כשהתעוררה היא מאד הצטערה והוא שכנע אותה שתלך לישון והיא בשום אופן לא הסכימה. **זוהי אש התורה והמסירות של אם יהודיה;** להחדיר את אש התורה בלב ילדיה. ■

נס תהיית המתים

תהיית המתים של אמנון יצחק כמעט ה"י רגעים

גם בשפות: אנגלית, רוסית, ספרדית, צרפתית

ניתן להשיג במשרדי 'שופר' טל: 03-6777779

מבצע להודש ימים הסרט 'היה יחיה' ב-10 ש"ח בלבד!
רכישה בכמות של למעלה מ-100 דיסקים ב-5 ש"ח לדיסק בלבד!
רכישה בכמות של למעלה מ-500 דיסקים ב-2 ש"ח לדיסק בלבד!

החלה החלוקה הינם של 100,000 דיסקים 'היה יחיה' ברחבי הארץ תודה לכל התורמים

טוול לקברי הצדיקים עם הרב אמנון יצחק שליט"א

ביום שלישי כ"ז תמוז 17/07/12

מירון - קבר רשב"י

עבריה - רמב"ם, ר' מאיר בעל הנס

14:00 ארוחת צהרים - במלון 'המצודה' בעבריה

15:15 תפילת מנחה

15:30 הרצאת הרב אמנון יצחק שליט"א

יציאה מנקודות האיסוף בטעה 7:30 בדיוק! בני ברק - רח' מתתיהו 10 ירושלים - בניני האומה'

הישיבה בהפרדה מלאה!

ההרשמה ב'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק בין השעות 09:00-15:30

03-6777779

ראשון לציון אולם מופת רוטשילד 60 פינת ז'בוטינסקי יום ראשון כ סיון 10/06/2012 פתיחת שערים ב-20:00 חחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל

זכרון יעקב בית כנסת חלומות החסידה 1 יום שלישי כב סיון 12/06/2012 פתיחת שערים ב-20:00 חחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

שבוע שלם של נופש רוחני והתעלות עם הרב אמנון יצחק שליט"א

בימים א - ה בין התאריכים ד' - ח' בתמוז 24-28/06/12 במחירים מסובסדים של מ-350 ש"ח ללילה ו/או 400 ש"ח ללילה לזוג חצי פנסיון ניתן להזמין חדרים גם ל-3 ימים ו-2 לילות בלבד; מראשון עד שלישי ו/או משלישי עד חמישי הנופש יתקיים במלון 'המצודה'*** (לשעבר אריסטון) שדרות הרצל 19 עבריה בנוסף מגוון פעילויות ואטרקציות לפי הזמנה במלון שמרטפיות לילדים

לזכאי ח"י וכ"ח כפלים לילה ראשון חינם ומ"ח כפלים 2 לילות חינם תאריכים לסופ"ש במלון 'מדיסון' נהריה בין התאריכים נובמבר 2012 עד מרץ 2013

פרשת חיי שרה כ"ד חשוון 09/11/12	פרשת וירא י"ד חשוון 02/11/12
פרשת וישלח ט"ז כסלו 30/11/12	פרשת ויצא ט"ו כסלו 23/11/12
חמישי-מוצ"ט פרשת מקץ כ"ו כסלו 13/12/12	פרשת וישב כ"ג כסלו 07/12/12
פרשת ויחי ט"ו טבת 28/12/12	פרשת ויגל ח' טבת 21/12/12
חמישי-מוצ"ט פרשת וארא כ"ח טבת 10/01/13	פרשת שמתוכ'ב טבת 04/01/13
פרשת בשלח י"ד שבט 25/01/13	פרשת באז' שבט 18/01/13
חמישי-מוצ"ט פרשת מטפטים כ"ז שבט 07/02/13	פרשת תרו כא' שבט 01/02/13
חמישי-מוצ"ט פרשת כי תשא י"ח אדר 28/02/13	פרשת תרומה ה' אדר 15/02/13
פרשת ויקרא ד' ניסן 15/03/13	פרשת ויקלה פקודי כ"ז אדר 08/03/13
	חמישי-מוצ"ט פרשת צו' ניסן 21/03/13

לפרטים 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק, טל' 03-6777779

להיות עשיר יותר מביל גייטס

השותפות המסתלמת ביותר בעולם

ארגון שופר החליט להעניק לכל יהודי ויהודיה זכות שוה בחזרה בתשובה הגדולה בעולם על ידי רכישת מנוי זכות באתר שופר בעלות של כ-1.5 ש"ח ליום (50 ש"ח לחדש) [יש גם בפחות].

◀ עשרות שדורים ישירים וחוזרים כל חדש של הרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א מכל העולם ושעורי בקר בשידור ישיר לפני הנץ ואחריו. שיעורי רבנים ישירים וחוזרים, שיעורי הלכות, שיעורי גמרא ומוסר

◀ במדור 'הכה את המומחה' כ-2000 תשובות קצרות בסרטים וקבצי שמע לכל השאלות האפשריות שנשאלו ב-35 השנים האחרונות בהרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א בנושאים; אמונה והשקפה, מצוות ועבירות, נצחיות הנשמה, מדע מול תורה, פרנסה ובטחון, גבורי התנ"ך, רפואה ונסים, חברה וחינוך, שכר ועונש, מדינה צבא וחרדים, אחרית הימים ועוד

◀ למעלה מ-10,000 כתבות ביהדות ואקטואליה, אלפי מאמרים, אלפי סרטים וקבצי שמע, אלפי הרצאות, מאות שיעורים, עשרות סרטי נסים מחזקים וספורים אישיים מחזקים של בעלי תשובה

◀ חידושי תורה בפרשת השבוע, חידודי תורה, וכל גליונות 'גנזי המלך'

◀ ספרים לקריאה והורדה כגון: סט 'חכמת המצפון', 'דרך השם', ספרי מוסר, כשרות ועוד

◀ שאלות ישירות לרב וברכות מהרב אמנון יצחק ישירות במייל בסאונד ובוידיאו

**כל אוהב השם באמת, שאומר פעמים בכל יום;
"ואהבת את ה' אלקיך.. בכל מאדך" בכל ממונך!
יכנס לשותפות הזו בשמחה**

"מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה.." של 1.5 ש"ח ליום
"ונהרות" של תירוצים "לא ישטפוה" אם איש אמת אתה ואוהב השם באמת.

זכה לך! /ואו זכה לחברך! /ואו זכה למשפחתך!

בפחות ממחיר של סיגריה ליום!! תעניק חיי נצח לך. למשפחתך וחברך
באתר שופר תזכה לביליונים, ביליונים של מצוות בכל יום ויום
מלימוד התורה והחזרה בתשובה של כלל ישראל

להוראת קבע פנו לשופר 03-6777779 ואי 050-6500666

או עשו מנוי באשראי ישירות באתר שופר WWW.SHOFAR.TV